

það er í þessu tilliti þýðingarlaust, hver sjúkdómur hefur að henni gengið —, og með því að jeg eptir kringumstæðunum ekki finn ástæðu til, að færa reikning- 51
inn yfir sjúkdómslegukostnaðinn niður, þá staðfestist hjer með hinn áfrýjaði amts- 25. marz
úrskurður í öllum greinum, og ber að sjá um, að hreppsnefndin í Holtshreppi
greiði hreppsnefndinni í Húsavíkurhreppi hinar umræddu 88 kr. 49 aura.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í Norðuramtinu og Austuramtinu um 52
hlunnindi handa sparisjóði. — (ágrip). Með brjefi þessu eru sparisjóði Svarfdælinga 26. marz
endurveitt hlunnindi þau, sem um ræðir í tilsk. 5. jan. 1874 (sbr. landsh.brjef
26. febr. 1890) um 5 ára tímabil frá 31. jan. 1895 að telja, með venjulegum skil-
yrðum.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins í Suduramtinu og Vesturamtinu um breyting á 53
mantalsþinghám. — Út af beiðni þeirri, er ræðir um í þóknanlegu brjefi yðar, 10. apríl
herra amtmaður, dags. 26. f. m., frá hreppsnefndunum í Rosmhvalanes- og Mið-
neshreppum, um að hinn sameiginlegi þingstaður hreppanna á Skaga verðilagð-
ur niður, og hinn fyrnefndi hreppur hafi framvegis þingstað á Gerðum í Gardi,
en hinn síðarnefndi á Busthúsum, læt eg ekki hjá líða að tilkynna yður til þókn-
anlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að hið umbeðna leyfi veitist með því
skilyrði, að hreppsnefndirnar skuldbindi sig til að sjá um, að jafnan sjeu til sæmi-
leg hús til þinghaldanna á hinum nýju þingstöðum.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu um lausa- 54
mennskuleyfi. — Í þóknanlegu brjefi dags. 1. þ. m., hafið þjer, herra sýslu- 18. apríl
maður, skýrt frá því, að vinnumaður einn á Akranesi hafi beðið yður um lausa-
mennskuleyfisbrjef, en ætli sjer ekki að nota leyfið í lögsagnarumdæmi yðar,
heldur sje ásetningur hans að setjast að sem lausamaður í Reykjavík á næst-
komandi vinnuhjúaskildaga. Með því að leyfisbrjefið á að vera tekið fyrir 1.
maí samkvæmt lögum 2. febr. f. á. og gjaldið fyrir það á að renna í styrktar-
sjóð á Akranesi, teljið þjer næst liggja, að þjer gefið út brjefið. En hins vegar
virðist yður álitamál, hvort hlutaðeigandi verði ekki samkvæmt 7. gr. í tilsk.
um lausamenn og húsmenn 26. maí 1863 að leysa nýtt brjef í Reykjavík, og
yrði þá niðurstaðan sú, að leyfisbrjef það, er þjer hefðuð útgefið, og sem leysti
manninn frá vistarskyldunni frá næstkomandi vinnuhjúaskildaga, hefði aldrei
neitt gildi, enda þyrfti maðurinn þá að greiða 2 krónum meira fyrir að geta byrj-
að lausamennsku er lögin gjöra ráð fyrir. Út af þessu hafið þjer beiðst úr-
lausnar á þeirri spurningu, hvort maður, sem fengið hefir lausamennskuleyfis-
brjef og flytur sig á næsta vinnuhjúaskildaga út úr lögsagnarumdæminu, er hann
hefur fengið leyfisbrjefið í, sje skyldur til þess að taka nýtt leyfisbrjef í því um-
dæmi, sem hann flytur sig inn í.

Út af þessu skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð, til þóknanlegrar
leiðbeiningar, að það er álit mitt, að ákvæði 7. greinar í tilsk. 26. maí 1863:
»Nú flytur nokkur, er fengið hefur leyfisbrjef, sig í annað lögsagnarumdæmi, og

54 skal hann þá taka nýtt leyfisbrjef», o. s. frv. eigi aðeins við það venjulega tilfelli, að leyfisbrjef hafi verið tekið hjá lögreglustjóranum í því lögsagnarumdæmi, þar sem blutadeigandi ætlaði að nota það, og síðan hefur notað það enda eru og í tilskipuninni engin ákvæði um það, hvenær á árinu leyfisbrjefið skuli tekið. Aftur á móti virðast ákvæðin ekki geta átt við þau tilfelli, þegar menn vegna ákvæðisins í lögum 2. febr. f. á. um, að leyfisbrjefið skuli tekið fyrir 1. maí verða að leysa leyfisbrjef annarsstaðar en þar, sem menn ætla sjer að nota leyfið, því að eptir hlutarins eðli verður leyfisbrjefið að hafa eitthvert gildi, þegar það er útgefið lögum samkvæmt. Fyrirspurn yðar svarast því þannig, að þegar maður, sem fengið hefur lausamenskuleyfi, þegar á fyrsta vinnuhjúaskildaga eptir að hann fjekk leyfið flytur sig í annað lögsagnarumdæmi, án þess að nota leyfið þar sem hann fjekk það, þá þurfi hann ekki að leysa nýtt brjef samkvæmt ákvæðunum í tilskipun 26. maí 1863 § 7 í því lögsagnarumdæmi sem hann flytur sig í.

Auglýsing.

55 Með því að 1. þingmaður Gullbringu- og Kjósarsýslu, Þórarinn prófastur Böðvarsson, er látinn 7. þ. m., þá er hjer með samkvæmt 27. gr. laga um kosningar til alþingis frá 14. sept. 1877 fyrirskipað, að kosning skuli fram fara um miðjan júním. næstkomandi á þingmanni fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu fyrir þann tíma, sem hinn látni þingmaður átti eptir af kjörtíma sínum.

Þetta er hjer með birt öllum hlutadeigendum, og er jafnframt lagt fyrir kjörstjórnina í Gullbringu og Kjósarsýslu að undirbúa kosningu þessa og stjórna henni samkvæmt fyrirætlum kosningarlaganna.

Reykjavík 10. maí 1895.

Magnús Stephensen.

Hannes Hafstein.

Yfirskattanefndir.

Með brjefi landshöfðingja, dags. 21. marz, eru eptirnefndir menn skipaðir í *yfirskattanefnd fyrir Akureyrarkaupstað* um næstu 3 ár.

verzlunarstjóri Halldór Gunnlögsson

prentari Björn Jónsson

umboðsmaður St. Stephensen

og til vara

söðlasmiður Jakob Gíslason

og með brjefi landshöfðingja, dags. s. d. voru skipaðir í *yfirskattanefnd fyrir Seyðisfjarðarkaupstað*:

Lyfsali H. I. Ernst

kaupmaður Kristján Hallgrímsson

— Snorri Wium

og til vara

kennari Lárus Tómasson.